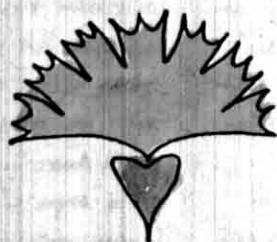

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ. 100

28 Φλεβάρη 1991

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΖΩΡΤΖ 12, 7ος ΟΡΟΦΟΣ, πλ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ 106-77, τηλ. 3622315 & 3619887 (7-10 μ.), ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ: 35

ΟΙ ΗΠΑ ΕΙΧΑΝ «ΝΙΚΗΣΕΙ» ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ «ΠΟΛΕΜΟ»

Ο πόλεμος του Κόλπου τελείωσε. Τελείωσε, όπως και άρχισε, χεμάτος ερωτηματικά.

Ήταν ο Σαντάμ κάποιον είδους πρωταγωνιστή των ΗΠΑ; Ήταν απλώς ηλίθιος; Ή μήπως αναγκαίο δημιούργημα ενός αυταρχικού καθεστώτος κι έτσι εύλογο όργανο επιμετάλλευσης των Μεγάλων; Και χρησιμοποιούμε χρόνο παρελθοντικό, γιατί τώρα πια, και αν ακόμη παραμείνει για λίγο στην εξουσία, ο Σαντάμ έχει τελειώσει.

Έχουμε αναχύσει τον πόλεμο εξαντλητικά ήδη από τον περασμένο Σεπτέμβριο και δε χρειάζεται να προσδέσουμε τίποτα. Ας υπενθυμίσουμε μόνο ότι το Σαντάμ τον δημιούργησε και τον βοήθησε με κάθε τρόπο να «γχαντωθεί» (για να αντικαταστήσει τον κίνδυνο χορείας) αυτοί που τώρα τον πολεμούν: ΗΠΑ, Κουβέιτ, Σαουδ, Αραβία, αλλά και ΕΣΣΔ, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία.

Μένει τώρα να εστιάσουμε τα αποτελέσματα και να δούμε πιθανές μελλοντικές εξελίξεις.

• Οι πολλαπλοί στόχοι

των ΗΠΑ φαίνεται να έχουν πετύχει σχεδόν πλήρως. Ήταν ένας πόλεμος που σχεδιάστηκε εξ αρχής, αναπτύχθηκε σύμφωνα με τις προδιαγραφές και τελειώνει όπως τον θέλουν.

Αφού οι ιαπωνοκρατικές χώρες εξάρθρωσαν την ΕΣΣΔ, οι ΗΠΑ έμειναν κυρίαρχη δύναμη στον πλανήτη, κι αυτό έπρεπε να γίνει κατανοητό σε όλους. Το μεγάλο πρόβλημα της Μ. Ανατολής γίνεται αμερικανικό.

Παρά τις εσόδρες εσωτερικές τους αντιθέσεις οι ΗΠΑ τελείωσαν τον πόλεμο, για την ώρα, ενωμένες. Και τα δύο μέρη πρέπει να είναι ικανοποιημένα.

• Μετά το γιάμισ του Βιετνάμ με τις εκατόμβες απωλειών και την εσωτερική επανάσταση της νεολαίας, μετά τις τραυματικές εμπειρίες μιας κολλοσιαιίας ήτας από ένα μικρό λαό, που πολεμούσε όμως για τον εαυτό του, ήρθε επιτέλους μια μεγάλη νίκη, χωρίς απώλειες. Έβαλαν ή ξεχάσαν το Σαντάμ να ελέγξει ένα ελληνικό όπιο που πρωταγωνιστούσαν με υπομάρτους τους «συμμάχους» και υπό τα φώτα της αμερικανικής τηλεόρασης. Και με κέρδη και για τις πολεμικές βιομηχανίες και για τις εταιρίες πετρελαίου!

• Κατέκτησαν, λοιπόν, την παγκόσμια ηγεμονία οι ΗΠΑ;

Είναι, πράγματι και αδιαμφισβήτητα, η πρώτη δύναμη στρατιωτικά, οικονομικά και πολιτικά (συνέχεια στη σελ. 3)

ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΤΟ STATUS QUO ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ Σοβαροί κίνδυνοι για την Ελλάδα

Είναι φανερό ότι το status quo που είχε αποσταθεροποιηθεί μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ιδιαίτερα στην Ευρώπη με τις συμφωνίες της Γιάκτας, είναι πια παρελθόν. Η υπέρβαση των καθεστώτων της Αν. Ευρώπης, η αναβίωση (αυθόρμητη και υποκινούμενη) εθνικιστικών κινημάτων, κυρίως στην ίδια περιοχή, και η κρίση του Περσιού Σπαναβίου όλα τα θέματα στο τραπέζι:

- * ανατατάξη στην παγκόσμια ιεραρχία των Μεγάλων Δυνάμεων
- * επαναπροσδιορισμό των ζωνών επιρροής τους
- * χάραξη νέων συνόρων, που περιλαμβάνει και δημιουργία νέων κρατών με αποσχίσεις ή συνενώσεις.

Οι Αμερικανοί μιλούν ήδη ανοιχτά για τη «νέα τάξη πραγμάτων» κι οι υπόλοιποι Μεγάλοι έχουν προσαρμοστεί στην ιδέα. Ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί ότι από τη «νέα τάξη» θα ωφεληθούν οι ισχυροί, ανάλογα με τη δύναμή τους, και θα χάσουν οι αδυνάμεις, που απειλούνται ακόμη και με αφανισμό.

Χωρίς να θέλουμε να γίνουμε Κασσάνδρες, η τύχη της πατρίδας μας μέσα σ' όλη αυτή την αναταραχή πρέπει πολύ να μας ανησυχεί. Πολύ περισσότερο, επειδή η πολεμική εξουσία μονοπωλείται από πρόσωπα και κόμματα που το μόνο που γνωρίζουν είναι να εντοχούν εντός από το εξωτερικό, με ανταλλαγή την κοινωνική αναρχία και τον παρανομοποιημένο.

Στο ζήτημα της ανατροπής του status quo στην Ευρώπη αναφέρονται τα κείμενα των εστίδων 2 και 3 αυτού του φύλλου της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ. Ο μεγάλος χώρος που καταλαμβάνουν δεν πρέπει να ερμηνευτεί ως ένδειξη ότι προβλέπουμε ραγδαίες εξελίξεις, αλλά ως προσπάθεια ολογνηρωμένης παρουσίασης του θέματος.

Αναρχισμός ή πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη;

Τελικά καταφέραμε στην Ελλάδα και τα 3 μεγάλα κόμματα να είναι χωρισμένα ακριβώς στη μέση! Το ΚΚΕ σε «συντηρητικούς» και «ανανεωτικούς». Το ΠΑΣΟΚ σε «ανδρείους» και «ευσυγχρονιστές». Η Ν.Δ. σε «μητσοτακικούς» και «καρμανημούς». Μια πτέρυγα ενός κόμματος διατηρεί εχθρότητες εχέει με πτέρυγες «αντιπάλους» κομμάτων παρά με την εσωκομματική της αντίπαλο.

Τα πράγματα είναι, φυσικά, πολύ σοβαρότερα στη ΝΔ, όχι μόνο γιατί αυτή η κυβέρνηση (αν παραμείνει για πολύ) θα «διαπραχάται» τη θέση της Ελλάδας στη νέα τάξη πραγμάτων μετά τον πόλεμο του Περσιού, αλλά και γιατί θα αποφασίσει σε ποιοι θα ανατεθούν οι μεγάλες παραχρησίες του δημοσίου, δηλαδή ποιοι θα πάρουν τις μίζες των διεξαπομυρίων.

Στη Ν.Δ. υπήρξε μια «αίτια πολέμου»: Το περιοδικό «ΕΠΟΠΤΕΙΑ», που έχει σχέσεις με τον υιό Μητσοτάκη (λέγεται ότι ο ίδιος έγραψε το εχθρικό άρθρο) διάβηκε να δέει εκτός πολεμικού παιχνιδιού τον Καραμανλή, προβλέποντας μάχη ότι θα πεθάνει μέσα στο 1991! Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ του Κ. Αλαφούζου (μηχεχένου με τις μίζες) ανέλαβε (αυτόκλητα;) την υπεράσπιση (συνέχεια στη σελ. 4)

Ανατρέπεται το status quo στην Ευρώπη

Α) ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΕΑ ΓΙΛΤΑ

Όπως έχουμε γράψει σε προηγούμενα φύλλα μας, η συμφωνία της Γιάλτας είναι ήδη ξεπερασμένη. Η Μ. Βρετανία αμέσως μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έπαυε να υπάρχει ως 3^η υπερδύναμη. Πρόσφατα και η 2^η υπερδύναμη, η ΕΣΣΔ, ομολόγησε τη χρεωκοπία της. Αντίθετα, οι ηττημένες του πολέμου Γερμανία και Ιαπωνία ενισχύθηκαν και σήμερα αποτελούν μαζί με τις ΗΠΑ, την αναμφισβήτητη τριάδα των υπερδυνάμεων. Η νέα Γιάлта, που θα εκφράσει το νέο ευκταίο δυνάμεων, αποτελεί αδήριτη ανάγκη για τις Μεγάλες Δυνάμεις (όχι για τους λαούς, βέβαια).

Μια πορεία προς ένα νέο παγκόσμιο, πλέον (κι όχι μόνο για την Ευρώπη), status quo έχει προφανώς δρομολογηθεί, μέσα από τις αλληλεπιδράσεις ευερεχθείς κορυφών. Φαίνεται ότι οι ΗΠΑ παίρνουν τη μερίδα του λέοντος στην αμερικανική ήπειρο και τη Μ. Ανατολή, η Γερμανία στην Ευρώπη και η Ιαπωνία μαζί με τις ΗΠΑ στην Ανατολική Ασία. Όμως, πολλές "λεπτομέρειες" πρέπει να ρυθμιστούν και μια τέτοια λεπτομέρεια μπορεί να εμψυώνει τρομακτικά κέρδη ή ζημιές για κάποιες εταιρείες, ευγενώς και τρομακτικές δυσχερείες. Υπάρχουν και η Γαλλία με τη Μ. Βρετανία, που απαιτούν τα δικά τους μερίδια. Κινούνται, επίσης, κι άλλες χώρες, όπως π.χ. η Ιταλία, η Σουηδία. Η νέα Γιάлта θα κοστίζει πολλά στην ανθρωπότητα, όπως και η προηγούμενη.

Β) ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΣΣΔ

Έχουμε καταγράψει ότι η κεντρική ιδέα της γραμμής της ομάδας του Μιχαήλ Γκορμπατέφ ήταν η εκχώρηση της ΕΣΣΔ και της παγκόσμιας επιρροής της στο δυτικό κεφάλαιο, με το κλασικό αντάλλαγμα της πολιτικής ελευθρίας και της εμπορομετείας. Είναι φανερό ότι ο Μ. Γκορμπατέφ θα έχει την τύχη όλων των προδωτών. Οι δυτικοί, που τον ενοείδαν και τον υποστήριζαν, τον θεωρούν πια «στημένη λεμονόκουπα». Ο Γκορμπατέφ έπεσε στην παγίδα τους. Στα μελλοντικά σχέδιά τους προβλέπεται η απόδοση εδαφών της σημερινής ΕΣΣΔ και μια ελευθρία αδενής και μη προεωποπαχίας. Σ' αυτά τα σχέδια δεν χωράει ο Γκορμπατέφ. Ήδη ο λαός αρχίζει να ξεχνάει την τρομοκρατία της μπρεζνιεφικής γραφειοκρατίας και να αναπολεί το λιγότερο, αλλά εύχοιο γωμί που έτρωγε. Η πείνα, η ανεργία και η εγκληματικότητα είναι φαινόμενα που οι λαοί της ΕΣΣΔ τα χρέωσαν, και δικαίως, στην περεστρόϊκα. Άλλωστε η ΚΓΒ ήταν από τα ετήρηματά των «ανανεωτικών» (Αντρέοφ, Σεβαρντνάντζε) για την επικράτησή τους. Στενοί συνεργάτες του Γκορμπατέφ τον εγκαταλείπουν (Γιέλτσιν, Σεβαρντνάντζε κ.ά.), δηλώνοντας πρόθυμοι να εξυπηρετήσουν και τα νέα γενάρια των δυτικών. Τα διδόνι ειδοεογραφικά πρακτορεία, που διαφώνησαν τον Μ. Γκορμπατέφ και τον είχαν κάνει «άνθρωπο της δεκαετίας», αρχίζουν να διαφημίζουν τους «νέους αστέρες». Ο Γκορμπατέφ προσπαθεί να στηρίξει μια στους «ανανεωτικούς» και μια στους «συντηρητικούς». Χρεώθηκε και τη χρέση στρατιωτικής βίας, για την κατάληψη των εθνικιστικών κινήσεων, και μάλιστα με τρόπο που τον χυλοιοποίησε.

Με αυτά τα δεδομένα οι συντηρητικοί κερδίζουν πόντους. Δεν είναι κρυφό ότι ετοιμάζουν στρατιωτικό πραξικόπημα και προωθούν στην ηγεσία τον αρχηγό των δυνάμεων κατοχής του Αφγανιστάν. Μια απόσχιση δημοκρατιών από την ΕΣΣΔ, ίσως, αποτελεί μια καλή αφορμή, για να κινδύνει. Είναι βέβαιο ότι έχουν ήδη εξασφαλίσει την υποστήριξη άλλων δυτικών, που ο Γκορμπατέφ τους έρριξε στο μοίρασμα των «κέρδων» ή που ανιευχούν για μια αμερικανική μονοκρατορία.

Φαίνεται ότι τώρα η μάχη μεταξύ ανανεωτικών και συντηρητικών (όσον αφορά τα πρόσωπα που ασκούν την πολιτική ελευθρία) θα είναι μέχρι τελικής πτώσεως. Στη μάχη έχουν επιστρατευτεί και τα Κ.Κ. των άλλων χωρών, ο έλεγχος των οποίων, αποτελεί όπλο στα χέρια των ομάδων του ΚΚΣΕ. Τα όσα συμβαίνουν για πρώτη φορά στο 13^ο συνέδριο του ΚΚΕ δίνουν το στίγμα της κατάστασης.

Το καθεστώς του Στάλιν και των διαδόχων του ήταν ένα λαομίσητο καθεστώς και για μας τόσο αλεχτές, ώστε ποτέ δεν το προτιμήσαμε ούτε από τον καπιταλισμό. Όμως, τουλάχιστον ο Στάλιν έκανε την ΕΣΣΔ υπερδύναμη. Ο Γκορμπατέφ έβγαλε αυτή την υπερδύναμη στον πλεστηριασμό.

Γ) Η ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΜΗΛΟ ΤΗΣ ΕΡΙΔΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης τα καθεστώτα των Κ.Κ. ανατρέπονται και τα νέα καθεστώτα δεν έχουν ακόμα διαμορφωθεί. Οι κυβερνήσεις είναι μεταβατικές και η περιοχή παρασιλεύεται (δανική για την εξέταση της πολιτικής επιρροής και της επικερματικής δραστηριότητας των δυτικών. Οι δυτικοί προσπαθούν να βρουν τους κατάλληλους ηγέτες μέσα στα κόμματα που δημιουργούνται, για να ασκήσουν την πολιτική τους.

Η Ανατολική Ευρώπη έχει σοβαρά μειονοτικά προβλήματα, που οι δυτικοί εκμεταλλεύονται και υποδαυλίζουν, στο όνομα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ξεκινώντας ότι οι ίδιοι στερούν την εθνική ελευθρία στους Ιρλανδούς, τους Σκωτσέζους, του Βόσκους, κ.ά.

Η Γιουγκοσλαβία φαίνεται ότι θα είναι η πρώτη χώρα που θα διαμελίζεται. Η Κροατία και η Σλοβενία, παρότι έχουν ελαφικό πληθυσμό, θα ανεξαρτητοποιηθούν σε πρώτη φάση, με προανακαταλιμέ προς τους γερμανικούς φίλους βόρειους γείτονές τους. Άλλωστε, η άρκευα τάξη της Κροατίας και της Σλοβενίας είχε συνεργαστεί με τον Χίτλερ.

Η ΕΣΣΔ φαίνεται ότι θα ακολουθήσει, με την απόσχιση των Βαλτικών χωρών (Λιθουανία, Εσθονία, Λεττονία) και των χωρών του Καυκάσου. Ακολουθεί η Τσεχοσλοβακία, από την οποία εκέπονται να αποχωρήσουν οι Σλοβάκοι, που θέλουν να κινδύνει προς την Ουγγαρία. Η άρκευα τάξη της Ουγγαρίας και της Σλοβακίας είχε, επίσης, συνεργαστεί με το Χίτλερ. Οι Ούγγροι διεκδικούν εξέταση και προς τη Δυτική Ρουμανία, που, με τη σειρά της, ζητάει τη Μολδαβία από την ΕΣΣΔ. Η Γερμανία απειλεί το δυτικό τμήμα της Πολωνίας, που αναζητεί σύγχυση με τη Λιθουανία.

Το σύμφωνο της Βαρσοβίας έχει στην πράξη διαλυθεί και δε μπορεί να αποτρέψει αυτές τις εξελίξεις. Ο Σοβιετικός στρατός αποχωρεί από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης ταχύτερα από τον προγραμματισμένο ρυθμό. Οι Μεγάλες Δυνάμεις της Δύσης θέλουν κι εδώ να παίξουν το ρόλο του προστάτη. Χώρες της Ανατολικής Ευρώπης προαναταλλίζονται προς την ΕΟΚ. Οι λαοί της υψίζουν τα κόμματα που υποέχονται ότι ο καπιταλισμός θα λύσει τα προβλήματά τους. Σύντομα θα καταλάβουν ότι ο Παράδεισος δεν προορίζεται γι' αυτούς, αλλά για μια εμπορομετετική άρκευα τάξη, που θα διασφαλίζει τα συμφέροντα των εταιρειών της Δύσης. Στη θέση των δικτατοριών των Κ.Κ., οι λαοί θα δοκιμάσουν την ανεργία, την πείνα, την εγκληματικότητα. Η ιστορία τους θα ξεκινάει από την αρχή.

Δ) Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΕΟΚ ΜΕ ΔΙΑΛΥΣΗ

Έσπασε ο άξονας Γαλλίας-Γερμανίας

Όταν ένας οργανισμός συρροτείται από μέλη με διαφορετική ισχύ είναι ιστορικά βεβαιωμένο ότι λειτουργεί προς το συμφέρον των ισχυρών εταιρειών και σε βάρος των αδενών (λεόντειος εταιρεία). Για την ακρίβεια, οι ισχυροί είναι αυτοί που συρροούν τον οργανισμό, για να εκμεταλλευτούν τους αδενείς. Για παράδειγμα, το ΝΑΤΟ ήταν όργανο των ΗΠΑ. Η ΕΟΚ του διδυμου Γαλλίας-Γερμανίας.

Σήμερα η ισορροπία Γερμανίας-Γαλλίας έχει ανατραπεί υπέρ της πρώτης. Η ενοποίηση έδωσε στο γερμανικό κεφάλαιο εδάφη, επιστήμονες και πληθυσμό. Από τη διεύθυνση του δυτικού κεφαλαίου στην Αν. Ευρώπη η Γερμανία πήρε την μερίδα του λέοντος. Οι Γερμανοί πήραν το θάρρος να ελγούν και για παραπέρα εξέταση. Το ρεπουμπλικανικό κόμμα (νεοναζιστές) και άλλοι εθνικιστές στη Γερμανία ζητούν ήδη μετακίνηση των σύμφων Γερμανίας-Πολωνίας από τη γραμμή Όντερ-Νάιτσε (που καθορίστηκε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο) προς τα ανατολικά, ώστε να περιλάβει περιοχές της Πολωνίας όπου επεκτάθηκαν γερμανικοί πληθυσμοί. Η πρόκληση προς τους Γάλλους (που θεωρούν την Πολωνία παραδοσιακά «δική τους») μπορεί να μη σταματήσει εδώ. Το Γαλλικό Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων και Στρατηγικής φοβάται μήπως αρχίζει να προπαγανδίζεται η ιδέα να αγοράσει η Γερμανία από τη Γαλλία την Αλσατία και τη Λωρραίνη, όπου υπάρχουν πληθυσμοί γερμανικοί. Γερμανική μειονότητα υπάρχει και στη Τσεχοσλοβακία. Η γερμανική αυτοκρατορία του 1914 είναι βέβαιο ότι βρίσκεται στο μυαλό αυτών που σήμερα

κυβερνούν την Γερμανία.

Η ενότητα της ΕΟΚ δεν απειλείται, πια, μόνο από τη Βρετανία, που ποτέ δε μίλησε και με τα δύο πόδια μέσα. Η Θάτσερ, μάλιστα, προετοιμάζε το κλίμα για την αποχώρησή της Βρετανίας από την ΕΟΚ, με διώξεις στενών συνεργατών της. Αυτός ήταν ένας σοβαρός λόγος για την ανατροπή της. Η διάσπαση του μπλοκ Γαλλίας-Γερμανίας είναι τώρα η σοβαρότερη απειλή. Η Γαλλία αναζητεί ελεγχόμενους συμμάχους. Απεικονίζεται ακόμη και στην ΕΣΣΔ και της θυμίζει ότι έχει υποχρέωση να επέμβει, αν οι Γερμανοί επιχειρήσουν μετακινήσεις της γραμμής Όντερ-Νάισε. Η υπομνηστικότητα πολλών χωρών για ένταξη στην ΕΟΚ (Αυστρία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Τσεχοσλοβακία, Κύπρος, Τουρκία) δεν πρέπει να ερμηνευτεί ως πρόβλεψη ενός λαμπρού μέλλοντος για την ΕΟΚ, αλλά ως προσπάθεια δημιουργίας ευνοϊκών συσχετισμών στον ενδοεθνικό ανταγωνισμό.

Βέβαια, είναι αδύνατο, μπροστά στην αμερικανική και ιαπωνική απειλή, η ΕΟΚ να θέσει υπό έλεγχο τις εξωτερικές της αντιθέσεις, αλλά, προς το παρόν, το μέλλον της εμφανίζεται εσπερινό.

Ε) ΝΕΕΣ ΣΥΜΜΑΧΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Στην Ευρώπη ήδη μια μεγάλη και πανίσχυρη συμμαχία, το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, έχει ουσιαστικά διαλυθεί και επικείται και η τυπική της διάλυση. Το μέλλον της ΕΟΚ είναι αβέβαιο. Στην προοπτική του διαμελισμού κρατών και της μετακίνησης συνόρων, δηλαδή σε μια Ευρώπη με περισσότερα κράτη από τα σημερινά, υπάρχουν εκείνες, που εκφράζονται διμόρφα, για νέες συμμαχίες. Στην Κεντρική Ευρώπη έχει ριχτεί η ιδέα της αναβίωσης της Αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας από την Αυστρία, την Ουγγαρία, τη Σλοβενία, την Κροατία, τη Σλοβακία και ίσως την Τσεχία και τη Βόρεια Ιταλία. Μάλιστα, το ίδιο Γαλλικό Ινστιτούτο προβλέπει ότι πρόεδρος της ομάδας των κρατών αυτών θα εκλεγεί ο Ότο φον Χάμπσμπουργκ (απόγονος των Αψβούργων)! Μια τάση σύγκλισης υπάρχει και στις σκανδιναβικές χώρες, που ίσως περιλάβει την Εσθονία και τη Λεττονία. Η Πολωνία με τη Λιθουανία ίσως ενωθούν σε μια «Καθολική Δημοκρατία», με πνευματικό ηγέτη τον Καρδινάλιο Κλέμης.

ΟΙ ΕΠΕΚΤΑΤΙΚΕΣ ΕΛΠΕΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.

Τα Βαλκάνια είναι μια κατ'έξοχον περιοχή, όπου μεθοδεύονται μεγάλες αλλαγές. Τον κυρίαρχο ρόλο υπάρχει κίνδυνος σοβαρός να παίξει η Τουρκία. Η τουρκική ηγεσία κατάφερε ελάχιστα-ελάχιστα να κερδίσει πόντους, εκμεταλλευόμενη την ανυπαρξία (ουσιαστικά) ελληνικών κυβερνήσεων. Στα 7 χρόνια της ζωής του το ΑΣΚΕ και στα 4,5 χρόνια που επιδιέται η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ έχουμε αναφερθεί επανειλημμένα στην ανατροπή των συσχετισμών υπέρ της Τουρκίας. Υστερα απ' αυτό και μετά την κρίση του Περσικού είναι βέβαιο ότι η Τουρκία θα απαιτήσει ένα νέο Στάτους Κβο για τα Βαλκάνια. Είναι βέβαιο ότι στο μαζικό όλων των Τούρκων ηγετών υπάρχει το όραμα μιας νέας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Οι στρατιωτικοί, που είναι ο ισχυρότερος φορέας έτουςίας στην Τουρκία και συνδέονται με την Αγγλία και τη Γερμανία, επιδιώκουν επέκταση με στρατιωτικά μέσα. Ο Οζάλ, που συνδέεται με τις ΗΠΑ, επιδιώκει Ομοσπονδία, στην οποία η Τουρκία θα είναι η κυρίαρχη δύναμη. Οι δύο στρατηγικές μπορεί τελικά να συγχωνευτούν. Η συνέντωση του Οζάλ στο ΜΕΓΑ δόθηκε μόνο και μόνο:

- Για να κάνει ο Οζάλ τον καλό απέναντι στους Έλληνες (δηλαδή ξεκάστε τον Αττίλα).
- Για να πει ο Οζάλ (και να συμφωνήσει η «Ελληνίδα» δημοσιογράφος κ. Λιάνα Κανελλή!) ότι η περίπτωση της Κύπρου δεν είναι ίδια με την περίπτωση του Κουβέιτ (δηλαδή μην περιμένετε απελευθέρωση της Β. Κύπρου).
- Για να προτείνει ο Οζάλ την Ομοσπονδία Ελλάδας-Τουρκίας.

Στα σχέδια τους περιλαμβάνεται η αυτονομία της Δυτικής Θράκης και της Κρήτης. Οι οραματιστές της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας βλέπουν και την προάρτηση των μουσουλμανικών Δημοκρατιών της ΕΣΣΔ, καθώς και της Ν. Βουλγαρίας (Ανατολική Ρωμυλία), όπου κατοικούν 1 εκατομμύριο μουσουλμάνοι. Αν μάλιστα δημιουργηθεί μετά την κρίση του Περσικού Κουρδικό κράτος (με ηγέτη το Μπαρζανί, που ελέγχεται από τις ΗΠΑ), τότε η Τουρκία θα επικυβε από τις Μεγάλες Δυνάμεις, για να

επεκταθεί προς τα δυτικά.

Η Τουρκία έχει ήδη δημιουργήσει άξονα με τα Σκόπια. Μια Γιουγκοσλαβία, που θα ακρωτηριαστεί στο Βορρά και που ίσως ακρωτηριαστεί και στο Κοσσυφοπέδιο, θα δέλει επέκτασή στο Νότο. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή τη στιγμή το Στέιτ Ντιπάρτμεντ ανακάλυψε ότι υπάρχουν ελαβόφωνα, που καταπνέονται στην Μακεδονία.

Είναι φανερό ότι οι Έλληνες δεν πρέπει να ψευδάζουμε. Φυσικά, τα σχέδια αυτά δεν καταστρώνονται για να υλοποιηθούν αμέσως. Προωθούνται ελάχιστα-ελάχιστα κι όταν βρουν απεχτάσεις ανατρέπονται ή ματαιώνονται. Πάντως τα σχέδια υπάρχουν και η εμπειρία της Κύπρου είναι τραχιά για τον Ελληνισμό. Η αποτελεσματική αντιμετώπιση τους απαιτεί έναν άλλο χαρακτήρα της ελληνικής κοινωνίας και μια άλλη πολιτική, όπως έχουμε αναλύσει στην έκδοσή μας ΑΣΚΕ-2.

* * *

Στο επόμενο φύλλο θα υπενθυμίσουμε τους βασικούς άξονες αυτής της πολιτικής, αφού θα έχουμε δώσει το ιστορικό της προέλευσής για δημιουργία ομοσπονδίας Αιγαίου και ένα θεωρητικό πλαίσιο που ερμηνεύει τον τρόπο που ασκούν οι Μεγάλες Δυνάμεις την διπλωματία τους.

ΟΙ ΗΠΑ ΕΙΧΑΝ «ΝΙΚΗΣΕΙ» ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ «ΠΟΛΕΜΟ» (Συνέχεια από τη σελ. 1)

λιτικά. Αλλά και η μόνη, τώρα, υπερδύναμη. Αυτό δημιουργεί και τους περιορισμούς της, πέρα από τις εγγενείς αδυναμίες της. Και αυτό θα φανεί στους αμέσως επόμενους μήνες.

Θα επιβληθεί μια «νέα τάξη» στην περιοχή. Όχι, όμως, αμέσως τουλάχιστο, με ριζικές αλλαγές. Και, φυσικά, δε θα επιδιώξουν οι ΗΠΑ την επιβολή του Δικαίου! Θα προωθηθεί μια κάποια λύση του Παλαιστινιακού, παρά τις αντιδράσεις του Ισραήλ. Θα προωθηθεί η ιδέα για Κουρδικό κράτος. Πιθανόν να μονιμοποιηθεί και η τριχοτόμηση του Λιβάνου, για να ικανοποιηθούν και οι... Γάλλοι. Και, αυτός είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος, με τον αέρα του νικητή να «λύσουν» το Κυπριακό, δηλαδή να δέσουν την Κύπρο στην Τουρκία, μια που διαθέτουν εδώ το Μιτσοτάκη και Σαμαρά. Όμως όλα αυτά θα προωθούνται όχι κάτω από το δέος που, μόνο θεωρητικά, προκαλεί η «αμερικανική κνίκη». Όλα προέβδαν πως ο Ιρακινός στρατός δεν εσολέμισε, ούτε καν η πανίσχυρη προεδρική φρουρά. Ήταν ένα, ουσιαστικά, «εϊκέλ ματς» πέρα από το ότι ο Ιρακινός στρατός δεν είχε καμιά σχέση με λαϊκό στρατό, δηλαδή με δομή τέτοια που να εκμεταλλευθεί κοινωνικά και εθνικά την υπεροχή του (όπως π.χ. ο Βιετναμικός) μπρος σε ένα μόνο τεχνολογικά ισχυρό αντίπαλο.

Αδυναμίες υπερδύναμης.

Μπορεί να διαμαρτυρηθεί ο Μπους ότι ανέβδαν οι ΗΠΑ το σύνδρομο του Βιετνάμ. Όμως τώρα δεν υπάρχει αντίπαλος δύναμη (με την κατάρρευση της Σ.Ε.) ώστε να μπορεί να φοβίζει το λαό του και τους συμμάχους και να επιβάλλει όποια πολιτική θα συμφέρει στα διάφορα μπλοκ συμφερόντων. Γρήγορα το κόστος των επεμβάσεων θα αποδειχθεί πολύ βαρύ.

Το σύστημα ισορροπιών πρέπει να μη διαταραχθεί πολύ, γιατί αν δεν υπάρχει κάποιος «κίνδυνος», οι χώρες της περιοχής δε θα έχουν «ανάγκη» τις ΗΠΑ. Οι ελπίδες του Οζάλ, λοιπόν, για αυτοκρατορικά μεγαλεία θα αποδειχθούν φρούδες. Βέβαια κάποια μικρότερα κέρδη μπορεί να έχει. Άλλωστε πολλές χώρες θέλουν επιρροή στην περιοχή και η ανάγκη των ΗΠΑ να έχουν διεθνή ευπαράσταση στον «πόλεμο», κάνει τις απαιτήσεις τους ισχυρές.

Δε θα δικαιολογούνται, λοιπόν, πανικός. Μια εθνική ηγεσία με κοινωνική στήριξη, που να ενδιαφέρεται δηλαδή για τη προώθηση των συμφερόντων του ελληνικού λαού, εύκολα θα ελπίσωνταν ανάμεσα στις αντιθέσεις ακόμη και τις ενδοαμερικανικές. Δυστυχώς στην Ελλάδα κάτι τέτοιο προς το παρόν δεν υπάρχει.

ΣΧΟΛΙΑ

Θράσος

Αντισηκώντας, μετά το 13ο συνέδριο του ΚΚΕ, για το μέλλον του ΣΥΝ (και το δικό του!) ένας από αυτούς που τρέζανε στο Συνάσπισμό, για να κερδίζει κάποια καρέκλα (τον έκανε και υπουργό ο Μιτσοτάκης), ο Κωνσταντόπουλος, προτείνει: Να γίνει πρόεδρος του ΣΥΝ η Δαμανάκη (άλλο λουλούδι αυτή) και από κάτω μια τριμελής γραμματεία από Α. Παπαρήγα, Φ. Κουβέλη και... Κωνσταντόπουλο.

«Κι η Μυλωνού του άντρα της με τους πραχματεωτάδες», όπως θα λέγε κι ο Χαρίλαος, που πάνε να του φάνε την προεδρία. Θα έχει χούετο η συνέχεια.

Και ο Θεόδωρος ακάδεκτος

Απόλαυση (αν δεν ήταν ανατριχιαστικός) ο Μίκης σε συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» (17/2). Ούτε λιγο, ούτε πολύ υποστήριξε ότι «ταίει ο κίττος» Τερμπονέρας για το θάνατό του και οι 300 που επιτέθηκαν σε 30 χόνεις (!), που κακώς (πάλι καλὰ) ανεκατέλαβαν το σχολείο. Όσο για τους παρακρατικούς, «οννεδίζεις κλη. δεν έχει ιδέα και ούτε «είναι αρμόδιος να κρίνει»!!.

Και στη συνέχεια δραγούτα προπαχανδίζει για... Τουρκοελληνική Ομοσπονδία...

Ευτυχώς, ότι υπερασπίζεται ο Μίκης (και οι τωρινοί και μελλοντικοί αριστεροδύοι) το εξευτελίζει.

Το δάνειο-Ποφύρι της Άρτας.

«Ολημερίς το παίρναμε, το βράδυ εκανόταν»!

Τελικά ο ελληνικός λαός θα παίξει τον ρόλο της γυναίκας του πρωτομάστορα. Δε χυρεύομε καλύτερα τα γερμανικά οφειλόμενα, για να επιζηήσουμε;

Η πίττα του Α.Σ.Κ.Ε.

Στις 2 του Φλεβάρη κόψαμε την πίττα. Η πρωτοφανής χιονοθύελλα εμπόδιζε πολλούς να έλθουν. Οι υπόλοιποι όμως της δώσαμε και καταλάβα...

ΣΧΟΛΙΑ

Ο Σαμαράς & οι υποστηρικτές του

Στη συζήτηση στη Βουλή (12/2) για το ατυχές (τουλάχιστο) ταξίδι στην Αμερική και την «εκδεδειγμένη», ο Α. Σαμαράς διαμαρτυρήθηκε: «Δε δέχομαι να κατηγορηθώ πως υδελιμένο προκαλέσα κακό στην πατρίδα μου». Ο Α. Παπανδρέου απάντησε: «Δεν ξέμε ότι ελεδιώδες κακό. Πήγες όμως απροετοίμαστος» κ.λ.π.. Και ο Κ. Μητσotάκης ευμυλίσωσε: «Συμφωνούσα κι εγώ για το ταξίδι στην Αμερική». !!!

Παρατήρηση 1^η: Κανείς δεν κατηγορεί το Σαμαρά για «υδελιμένο κακό στην πατρίδα του». Προς Θεού! Τον κατηγορούμε για υδελιμένο κακό προς την Ελλάδα μόνο, όχι στην Αμερική και Ευρώπη! (Έχει δηλώσει και ο ίδιος ότι: «Πατρίδα μου είναι η Ευρώπη. Η Ελλάδα είναι τόπος κατοικίας μου»).

Παρ. 2^η: Ο Ανδρέας του Νταβός (που κατηγορήθηκε επεικώς ότι δεν υπήρχε διπλωματική προετοιμασία) ξέει... Ποιος ενδιαφέρεται όμως πια τι ξέει ο Ανδρέας;

Παρ. 3^η: Ο Μητσotάκης, για να τον καλύψει είπε πως συμφωνούσε! Τον έδαψε!

Ο ΚΟΚΟΣ και η οικoσκευή του

Δεν κμφιβάλλεται...

Ακόμη και ο Μητσotάκης καμιά φορά τυρεί τις υποσχέσεις του. Μπορεί να απέτυχε να μας φέρει πίσω το Γλύμπουργκ μετά το μεγαλιώδες φιάσκο της Ολυμπιάδας, όμως του ελέτρεψε να κατακλύσει το Ελληνικό Κράτος αφαιρώντας τους θησαυρούς του Τατοίου, βαφτίζοντας τους οικoσκευή, μπαχαλικά δηλαδή και... κουζίνα!

Και ο θραυτάτος Κοκός σε συνέντευξή του, αφού ευχαρίστησε τους Μητσotάκη και Παπανδρέου, που του επιτρέπουν να μας καταλμετεύει, μας έκανε ένα δώρο. «Δεν κμφιβάλλεται», είπε, «το δημογύφισμα του 1974». Ήθελε να πει ότι δεν αμφιβητείται. Τόσα χρόνια στην Ελλάδα δεν κατόρρωσε να μάθει ούτε... Ελληνικά.

Είναι, όμως, γνωστό πως ότι υπάρχει στα ανάκτορα ή τα προεδρικά μέγαρα όλου του κόμμου ανήκει στο κράτος.

Μέχρι τότε θα μας κλέβαν και θα μας κοροϊδεύουν κι αποπάνω;

ΚΚΕ: ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΕ ΕΞΩΘΕΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Ο τύπος υπέρ των χαμαιχειρόνων - "ανανεωτικών"

Το 13ο συνέδριο του ΚΚΕ για πολλούς θεωρήθηκε γεγονός κομμοίτορικό, όχι μόνο επειδή το ΚΚΕ παίζει σημαντικό ρόλο στην πολιτική ζωή, ούτε επειδή ένα κομμάτι του Ελληνικού λαού είναι δεμένο ιστορικά μαζί του (Αντίσταση, Εμφύλιος κ.λ.π.).

Ήταν η πρώτη φορά που συνέδριο του ήταν ανοικτό στον Τύπο και μεταδιδόταν από τη τηλεόραση. Η μεγάλη δημοσιότητα που δόθηκε απ' όλα τα μέσα ενημέρωσης ήταν ανάλογη με αυτή που είχε δοθεί κατά την ίδρυση της ΕΑΡ, που είχε τότε σύντομα "ζεφουσκώσει". Όμως υπήρχαν κι άλλες "πρωτίες". Πρώτη φορά κλήθηκαν να παρακολουθήσουν την έναρξη του ο Αμερικανός πρεσβευτής και ο πρωθυπουργός, ενώ δεν προσκλήθηκε και δεν μετείχε αντιπροσωπεία του ΚΚΣΕ, καθώς και άλλων "αδελφών" κομμάτων.

Στο συνέδριο, όπου επιδιώχθηκε να υπάρξει ελευθερία έκφρασης και έκθετη ευγένεια, το μόνο που προβλήθηκε ήταν η διαμάχη "ευντηρτικών" - "ανανεωτικών" γύρω από τα πρόσωπα. Οι πιο προσεκτικοί όμως είδαν ότι κανένα αυξιαστικό ελληνικό πρόβλημα δεν διχτηκε, κανένας προβληματισμός για την προηγούμενη δράση και την μελλοντική πορεία δεν αναπτύχθηκε και πολύ περισσότερο για την πραγματική φύση της διαμάχης. Είναι φανερό χαρακτηριστικό ότι τα θέματα της ΕΟΚ και των σχέσεων ΚΚΕ-Συν παραλέμφθηκαν να συζητηθούν στο διάλειμμα της υποφορίας κατά την κλειστή συνεδρίαση.

Μόνο στο ΚΚΕ θα μπορούσε να γίνει. Να μην τρέει καν το πιο σημαντικό θέμα στο συνέδριο του Το κόμμα αυτό διετέλεσε αυτεπάγγελτος υποστηρικτής των "σοσιαλιστικών" καθεστώτων της Σοβιετικής Ένωσης και της Ανατολικής Ευρώπης, που κατέρρευσαν, και στο ρόλο αυτό είχε διαπαιδαγωγηθεί τα μέλη και τους οπαδούς του. Όλα αυτά αποσιωπήθηκαν, όπως και άλλα ανάλογα κατά το παρελθόν. Αυτό βέβαια οφείλεται όχι μόνο στους ίδιους, αλλά και στα επιρροήματα του συστήματος, όπως τα μέσα ενημέρωσης. Ανάλογη εσωλή κάλυψε και τα οικονομικά, για να μη γίνει γνωστή η οικονομική εξάρτησή τους, ούτε ν' αποκαλυφθεί η τεράστια περιουσία τους και η διαχείρισή της, που βρίσκεται στα χέρια των "ευντηρτικών" και (περιέρχως) της Μ. Δαμανάκη. **«Υπέρβαση» αντιθέσεων ή διάσπαση;**

Αυτά που συμβαίνουν στο ΚΚΕ είναι πιστή αντανάκλαση αυτών που συμβαίνουν σήμερα στη Σ.Ε. και αναλύονται σε άλλο άρθρο της «Ε». Καμμία σχέση με τα προβλήματα της χώρας και της ελληνικής κοινωνίας. Αν στην Σ.Ε. είχαν επικρατήσει οι "ευντηρτικοί", οι "ανανεωτικοί" του ΚΚΕ θα ήταν οι πιο δογματικοί. Αν υπάρχει κάτι πολιτικά και ανθρωπινά ανιδεότερο του κ. Μητσotάκη, αυτό είναι οι "ανανεωτικοί" του ΚΚΕ. Υπήρξαν όλοι τους ευγενέστατοι κνίτες και οι πιο θερμοί υμνογράφοι του Υπαρκτού Σοσιαλισμού. Και ζαφνικά, μόλις ο Γκορμπατσόφ ξεκίνησε τη διάλυση της Σοβιετικής Αυτοκρατορίας, μεταβλήθηκαν, σαν ανεμοδείκτες, σε "ανανεωτές" και ζηλωτές κυβερνητικών θέσεων. Μέσα σε ζυτοκραυγές, φυσικά, και υμνολογίες όλου του τύπου!

Το ΚΚΕ με το Συνασπισμό έχει πάρει χαρακτήρα κεντρώο και, όσο παραμένει αζιόπιστο, τείνει να εκφράσει μικροαστικά και μεσοαστικά στρώματα, ενώ χάνει δύναμη στους εργαζομένους.

Η οργανωτική, όμως επικράτηση των "ευντηρτικών" και η επιλογή της Α. Παπαρίθα δημιουργεί προβλήματα. Θα περιμένουν τις εξελίξεις στη Σ.Ε., ώστε να «υπερβούν» τις αντιθέσεις τους, ή το ΚΚΕ του φλωράκη θα ζαναίνει «εργατικό» κόμμα και οι "ανανεωτές" μαζί με τους υπολοίπους καιροσκοπούς του ΣΥΝ θα ορμήσουν στις κυβερνητικές θέσεις μέσω ΠΑΣΟΚ, ΝΔ ή του νέου εκσυγχρονιστικού κόμματος των Έβερτ-Σημίτη;

Η ΔΙΚΗ ΘΑ ΑΡΧΙΣΕΙ, ΑΛΛΑ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ;

Στις 31 του Μάρτη ξεκινάει η δίκη για το μεγαλύτερο πολιτισμοσιμωφικό σκάνδαλο της νεότερης ιστορίας μας. Προηγούμενη η καταδίκη του Αθανασόπουλου κ.λ.π. για το μαχητικό καδύς και οι πρόσφατες καταδίκες και πρόστιμα σε κατοχόνους εμιατη (που, φυσικά, δε θα πληρωθούν). Τώρα έρχεται η σειρά των «μεγάλων», των μεγαλοπαλατιών και

«ΑΥΡΙΑΝΗ» ΤΕΛΟΣ!!

Σημαντικές εξελίξεις στο χώρο του τύπου

Μετά την εξοστράκιση του Κοσκωτά, οι νέοι αστέρες που πρόβλεψαν ήταν ο Κυριακού (ΑΝΤΕΝΝΑ) και ο Αλαφούζος (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, SKY), που κατηγορείται (εκτός από την παράνομη αγορά της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ) και για λαθρεμπόριο πετρελαίου.

Μετά τη γερμανική ενοποίηση και την απελευθέρωση κάποιων κεφαλαίων (Τράπεζα Λουξεμβούργου;) αλογειώθηκε και ο Κόκκαλης (ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ, FLASH), που αζιόπιστες πληροφορίες λένε ότι αγόρασε και το ευκρότημα του Ταύρου, που είχε οικονομικά προβλήματα! Έτσι εξηγείται ότι τον τελευταίο καιρό το ευκρότημα δεν έχει γραμμή και δεν ασκείται κανείς πλέον με την ΑΥΡΙΑΝΗ.

Είναι φανερό ότι ο τύπος χάνει τον παραδοσιακό του χαρακτήρα και χρωματίζεται ως ανάκωμα μεγαλοεπιχειρηματιών, για να προστατεύσουν τις παράνομες δραστηριότητές τους (Βαρδινογιάννης, Κοσκωτάς, Μπόμπολας, Τεγόπουλος, Κανελλόπουλος). Τέλος, τηλεοπτικό σταθμό, και μάλιστα στα πρότυπα του CNN, ετοιμάζει με δικά του χρήματα και ο Α. Παπανδρέου! Για κάλυψη θα εμφανίζει ως ιδιοκτήτες δήμους και συνεταιριστικές οργανώσεις.

Οι εξελίξεις αυτές στην πληροφορία έχουν κάποιες θετικές πλευρές! Μετά την πλήρη αποκάλυψη του ρόλου των κομμάτων έρχεται η ώρα, για να καταλάβουν όλοι ποιος εξυπηρετεί ο τύπος και τι είδους, επομένως, ενημέρωση παρέχουν. Και τότε...

Ανασχηματισμός ή πτώση της κυβέρνησης;

(συνέχεια από τη σελ. 1)

τον Καραμανλή, υατηγορώντας το Μητσotάκη «με τον πομπάραχο και αμφιχειρόμενο ποικιλιό βίο» ότι «τα συμφέροντά του δεν ταυτίζονται με αυτά της συντηρητικής παράταξης». Αυτά είναι συνέχεια του πολέμου που ευδηχώθηκε και στην περίοδο των καταλήψεων των σχολείων. (βλ. προηγούμενη «Ε»).

Υπάρχει, όμως, και κάτι, που μπορεί να αποδειχτεί πιο σημαντικό: Ανάμεσα στους αστυνοκίμους που συνεληφθήσαν για υλοπή και εμπόριο όπλων είναι ένας προσωπικός γρουπός του Μητσotάκη και ο Γ. Αρχύρης, αδελφός του διοικητή των ΕΚΑΜ. Γράφτηκε στον τύπο ότι η σπείρα μάλλον προμήθευε όπλα τη 17 Ν. Ο Γ. Αρχύρης ήταν στην ομάδα που δοροφόνησε τα μέλη της 17 Ν Πρέμα, προφανώς για να του υχειίσει το στόμα, παρά τις αντιθέσεις εντοχός του αρχηγού της ΕΛΑΣ Ν. Αρμουδέα. Η υπόθεση μπορεί να έχει οποιαδήποτε εξέλιξη.

Πληροφορίες λένε ότι η αμερικανική πρεσβεία, σε συμμαχία με την παραμανλιή πτέρυγα της Ν.Δ., θέλουν να ρίξουν το Μητσotάκη και μάλλον σε λίγες μέρες!! Αφορμή ίσως αποτελέσει η δίκη (ή η αναβολή της) του Α. Παπανδρέου ή κάποιος ανασχηματισμός της κυβέρνησης, που εμεπτεται να υάνει ο Μητσotάκης σε βάρος των παραμανλιών. Λέγεται ότι ο Έβερετ θα αποχωρήσει με 20 βουλευτές. Φυσικά, έγιναν διαψεύσεις, γιατί το ευχείρημα δέχει πολλή προσοχή. Η τύχη του Κ. Τσεφανόπουλου και της ΔΙΑΝΑ είναι γνωστή. Πάντως, το σκάνδαλο προβλέπει οιομυμενική υνβέρνηση με πρωθυπουργό Τζαννετάκη ή Σημίτη, που θα ευγράφει αυριβέστερα τις σημερινές ισορροπίες των Μεγάλων Δυνάμεων. Για την επιτυχία του υινείται δραστήρια και η υ. Μαργαρίτα Παπανδρέου, που πρόσφατα ανέβασε τους πόντους της, επειδή στις ΗΠΑ διαμβέυει το γόκνυ της Αεχάντα (έδρα του CNN, της Coca-Cola και της Κου-Κλουζ-Κλάν). Βέβαια, οι Γερμανοί αντιδρούν χυεραχέα. Η έυβαση της μάχης θα γίνει σύντομα γνωστή.

υοτηναδύρουν Α. Παπαδρέου και των ταρακίων του Πάτω Τσορόλα και... Κουτσόμυρκα. Το ηιδανότερο, φυσικά, είναι η δίκη να αναβληθεί επ'αόριστον. Όπως οι αναθεωρήσεις απηύρατες από τη βάση της Ν.Δ. θα είναι αφοδίες και οι υινούντοι ευμετάλλωνες από τους αντιπάλους του Μητσotάκη και της Κλάρας. Θα είναι ενυαφόμενα η διαδωμάτια απηαλκής, αδύακας του Α. Πέτρου θα το υαταφέρουν; Και ο... Σημίτης;